

BOŽIDAR MLINARIĆ

Na zagrebačkom groblju »Mirogoj« pokopan je 12. srpnja 1995. godine, u nazočnosti uže obitelji i mnogobrojnih kolega, kolegica, prijatelja i znanaca, Božidar Mlinarić, geodet.

Rodio se u Ogulinu 11. rujna 1914. u poštenoj činovničkoj obitelji, koja se zbog potrebe službe 1918. doselila u Zagreb.

U Zagrebu završava osnovno obrazovanje i srednju tehničku školu 1935/36, potom odlazi na odsluženje vojnog roka u Školu rezervnih artiljerijskih oficira u Sarajevu. Nakon odsluženja vojnog roka zapošljava se u Agrarnom sudu za južnu Srbiju i Crnu Goru, a slušbuje u Ohridu, Podgorici, Ivangradu i Skoplju, sve do početka rata 1941. godine.

Početak Drugog svjetskog rata napušta službu i do 1942. godine živi s roditeljima koji su, opet zbog službe, iz Zagreba bili premješteni u Kaštel Sućurac. Tu živi bez namještenja do polovice 1942. kada prima službu u Ministarstvu graditeljstva.

Godine 1943. na poziv, stupio je u domobransku vojsku u kojoj ostaje do kraja rata.

Nakon završetka Drugog svjetskog rata zapošljava se u »Geozavodu« u kojem izvršava sljedeće geodetske zadaće: na obnovi poplavljenih sela u Voćinu, trasiranju dalekovoda, Hidroelektrani »Vinodol«, trasiranju autoputa Zagreb–Beograd, trasiranju cesta na Velebitu i Kapeli, a nakon reorganizacije »Geozavoda« u Uredu za izmjeru radi kao instruktor dacima na izmjeri Rijeke, Siska i Kutine, sve do 1952. kada prelazi u Ured za katastar za kotar Zagreb, a potom u Ured za katastar II u Remetinec.

Radeći savjesno, disciplinirano i stručno na navedenim poslovima i zadaćama, odlikovan je Medaljom rada 1950. godine.

Godine 1965, osnivanjem Zavoda za katastar grada Zagreba raspoređuje se na radno mjesto šefa Odsjeka za katastarske poslove Remetinec gdje radi do 1. prosinca 1967. kada je rješenjem preuzeo poslove i zadaće načelnika Odjela za katastar čitavog područja koje je pokrивao Zavod za katastar grada Zagreba.

Radni vijek završava 1974. godine na zadaćama načelnika katastra i 15. listopada odlazi u zasluženu mirovinu.

Božidar Mlinarić bio je izvanredan radnik i rukovoditelj, nesebičan u prijenosu stečenog znanja i zato mu velika hvala.

Ovim kratkim osvrtom želimo ga se svi još prisjetiti, jer je to svojim životom i radom više nego zaslužio.

Stjepan Galić